

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ad 24/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 9. 6. 2011 doručen návrh žalobce (dále „navrhovatel“) na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci jeho žaloby vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ad 24/2010.

Navrhovatel podal ve věci výše uvedené návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu již jednou, a to dne 17. 3. 2011; v tomto návrhu uváděl, že v řízení o jeho žalobě dochází ke zbytečným průtahům; tyto spatřuje v tom, že předsedkyně senátu stanovila žalovanému lhůtu k vyjádření k žalobě v délce šedesáti dnů, přitom by postačila plně lhůta kratší, např. 14 – 30 dnů, a to s přihlédnutím k rozsáhlému odbornému aparátu, jimž žalovaný disponuje. Konstatoval rovněž, že rozhodnutí soudu má pro něho zásadní význam, neboť žalobou se brání proti tomu, že byl propuštěn ze zaměstnání a byl mu zastaven plat; od září 2010 je bez práce, žalovaný přitom s ním odmítá jednat o znovupřijetí do zaměstnání. Tento návrh nebyl shledán důvodný, proto byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2011, č. j. Aprk 8/2011 - 74 zamítnut.

V novém návrhu ze dne 25. 5. 2011, který byl Nejvyššímu správnímu soudu Městským soudem v Praze doručen dne 9. 6. 2011, navrhovatel uvádí, že spatřuje v řízení nové průtahy v tom, že předsedkyně senátu dosud nenařídila ve věci ústní jednání na konkrétní datum; přitom žalobce podal návrh již v listopadu 2010; brání se přitom žalobou proti propuštění ze služebního poměru bez zákonného důvodu, je trvale bez zaměstnání a nedostává plat. Pokud je důvodem nenařazení jednání skutečnost, že žalovaný správní orgán se soudem odmítá spolupracovat, tj. není ochoten k věci se podrobně vyjádřit a předložit soudu správní spis o zaměstnaneckém poměru, nelze tuto skutečnost ze strany soudu trvale řešit opakovanými výzvami žalovanému, nadto soud disponuje možností uložení pokuty žalovanému pro obstrukce

v řízení. Dle přesvědčení navrhovatele k průtahům řízení nemůže docházet z důvodu nečinnosti žalovaného, nezbyvá proto dle jeho názoru, než ve věci konat jednání a rozhodnout rozsudkem. Navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, aby Městský soud v Praze nařídil jednání k datu 10. 6. 2011, resp. v průběhu měsíce června 2011.

Předsedkyně Městského soudu v Praze ve svém vyjádření uvedla, že žaloba byla podána dne 23. 11. 2010 elektronicky, dne 24. 11. 2010 bylo soudu doručeno písemné vyhotovení této žaloby. Dne 29. 11. 2010 byl soudu doručen další stejnopis písemného vyhotovení žaloby o jiném rozsahu a obsahu než předchozí podání. Dne 28. 12. 2010 učinil soudce pokyn pro vyššího soudního úředníka, který navrhovatele dne 6. 1. 2011 vyzval k úhradě soudního poplatku; tento byl zaplacen dne 27. 1. 2011. Dne 16. 2. 2011 soud vyzval žalovaného, aby předložil v šedesátidenní lhůtě originál veškerého spisového materiálu a podal případné vyjádření k žalobě. Navrhovatel požádal dne 11. 2. 2011 o nařízení ústního jednání a dne 15. 2. 2011 podal návrh, aby městský soud doručil stejnopis žaloby žalovanému s výzvou k vyjádření; dne 16. 2. 2011 byla, jak výše uvedeno, výzva zaslána.

Dne 9. 3. 2011 požádal navrhovatel o nařízení ústního jednání ve věci a dne 15. 2. 2011 podal návrh na určení lhůty, o němž rozhodl Nejvyšší správní soud dne 1. 4. 2011 usnesením č. j. Aprk 8/2001 - 74.

Po vrácení spisového materiálu Městskému soudu v Praze dne 8. 4. 2011 byl dne 21. 4. 2011 urgován žalovaný o předložení spisového materiálu a o podání písemného vyjádření k žalobě. Dne 29. 4. 2011 byly žalovaným předloženy písemnosti a vyjádření žalovaného, protože však byly neúplné, byl žalovaný opětovně vyzván dne 11. 5. 2011 k doplnění svého vyjádření ve lhůtě 15 dnů.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Městský soud, jak vyplývá ze spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost.

Nepochybně lze souhlasit s navrhovatelem v tom, že nečinnost na straně žalovaného nemůže jít k jeho tíži a nemůže znamenat překážku, pro kterou by nebylo možno nařídít jednání. Je vždy na žalovaném, aby svůj postup, pro který je žalován, před soudem obhájil; nepodá-li žalovaný vyjádření ve stanovené lhůtě, resp. nedbá-li opakovaně požadavku soudu (přitom nelze přehlédnout, že v projednávané věci je žalovaným ministerstvo spravedlnosti jakožto vrcholný orgán justice), je na místě přistoupit k použití pořádkových opatření ke sjednání nápravy, tj. event. i k opakovanému uložení pořádkové pokuty dle § 44 s. ř. s.

Soud dle ust. § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), vyřizuje věci v pořadí, v jakém mu došly; přednostně vyřizuje pouze návrhy na přiznání odkladného účinku,

návrhy na předběžná opatření, návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce. Přednostně dále vyřizuje návrhy a žaloby ve věcech azylu, rozhodnutí o zajištění cizince a rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením.

V případě navrhovatele se nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s. Nejvyšší správní soud lustrací nápadu příslušného senátu Městského soudu v Praze zjistil, že k datu 23. 11. 2010, tj. k datu podání žaloby navrhovatelem, bylo u něj evidováno celkem 283 neskončených věcí, které předcházejí vyřízení věci navrhovatele.

Nejvyšší správní soud nedospěl v projednávané věci k závěru o tom, že by městský soud byl nečinný, resp. že by postupoval v řízení nepřipustně tak, že v něm vznikají zbytečné průtahy, a proto neshledal návrh oprávněný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 1. července 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu